

Strålsäkerhetsmyndigheten

Swedish Radiation Safety Authority

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till: kn.cks.remisser@regeringskansliet.se

Remissvar

Datum: 2025-10-17
Er referens: KN2025/01305
Diarienum: SSM2025-6502
Dokumentnr: SSM2025-6502-2
Handläggare: Mathias Häggblom
Telefon: 08-799 44 85

Verksamhet med strålning: arbetarskydd, tillsyn och sanktioner (KN2025/01305)

Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM) har mottagit promemorian ”Verksamhet med strålning arbetarskydd, tillsyn och sanktioner”. SSM lämnar följande synpunkter.

4.1 De skyddade personkategorierna tydliggörs

Sammanfattande synpunkter

SSM välkomnar förtydliganden om vilka personkategorier som ska skyddas, stärkt skydd för egenföretagare och ett närmande till strålskyddsdirektivet¹. SSM är generellt positivt inställd till en mer direktivskonform implementering i svensk rätt och har sett ett sådant behov avseende räddningspersonal. Vidare delar SSM bilden om att det finns ett behov av att stärka skyddet för egenföretagare och ser att förslaget åtgärdar denna brist i den befintliga strukturen.

SSM ser dock att promemorians utredning brister gällande bl.a. de strålskyddsmässiga konsekvenserna för vissa *övriga* kategorier arbetstagare och gällande kartläggningen av densamma. Det gäller framförallt strålskyddet för särskilt skyddsvärda kategorier arbetstagare (såsom gravida och ammande) och de övriga arbetstagarna i en verksamhet eller omgivning med joniserande strålning som enligt promemorians förslag inte längre kommer falla in under skyddsreglerna i 4 kap. strålskyddslagen (2018:396), SSL. Dessa övriga arbetstagare kommer fortsatt att verka i en miljö med strålning över den som allmänheten utsätts för och därmed att behöva ett fullgott skydd. SSM bedömer därför att förslaget i dess nuvarande form inte bör genomföras, utan att dessa delar behöver utredas vidare.

Räddningspersonal

SSM tillstyrker att begreppet räddningspersonal införs i SSL. Det innebär ett förtydligande i lagstiftningen eftersom denna kategori arbetstagare omfattas av särskilda regler i strålskyddsdirektivet vid en radiologisk nödsituation. Det avspeglas inte på ett tillräckligt tydligt sätt i den nuvarande strålskyddslagen och införandet av begreppet är därför en förbättring i strukturen.

¹ Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning.

SSM delar utredningens bild om att det på förhand är svårt att avgränsa vilka uppgifter som kan tänkas behöva utföras vid en radiologisk nödsituation och som medför en risk för exponering av strålning. Det kan bl.a. röra sig om hemtjänstpersonal som rör sig till en brukare i ett exponerat område där inomhusvistelse har rekommenderats som skyddsåtgärd för allmänheten. Avgörande är om uppgiften är nödvändig för att begränsa allvarliga negativa konsekvenser för bl.a. människors hälsa och säkerhet. I sammanhanget är det därför viktigt att påpeka att *all* hemtjänstpersonal inte kommer falla in under begreppet räddningspersonal vid en radiologisk nödsituation, utan endast sådana som t.ex. har särskilt bestämda och utpekade uppgifter som är direkt livsuppehållande eller absolut nödvändiga. Närmare vägledning kring detta kommer att behöva arbetas fram, t.ex. avseende kommuners krav på planering vid olyckor enligt förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor.

Exponerad arbetstagare

SSM instämmer i att det finns ett behov att kartlägga och förtydliga arbetstagarkretsen i SSL för ett mer ändamålsenligt skydd. På sikt är därför SSM positiva till att införa begreppet exponerad arbetstagare i lagstiftningen, men avstyrker förslaget i dess nuvarande form.

Visserligen innebär förslaget ett gott skydd ur strålskyddshänseende för de som direkt faller in under begreppet exponerad arbetstagare. SSM ser att problemet snarare avser de som faller utanför denna kategori, vilket är en stor mängd arbetstagare. Det saknas t.ex. en tydlig beskrivning av vilka som faller in under definitionerna ”den som annars sysselsätts i en verksamhet med joniserande strålning”² och ”den som annars sysselsätts i en verksamhet som bedrivs i en omgivning med joniserande strålning”³. SSM kan därför inte på ett fullgott sätt bedöma författningsförslagets effekter på strålskyddet i befintliga verksamheter eller omgivningar med joniserande strålning. Det går därför inte heller för myndigheten att på ett adekvat sätt bedöma utredningens påstående om att förslaget inte innebär någon ändrad tillämpning jämfört med idag.⁴

Vidare är konsekvenserna av de föreslagna ändringarna inte fullgott utredda i förhållande till nuvarande regelverk – även för exponerade arbetstagare – bl.a. eftersom utredningen inte har belyst SSM:s föreskrifter på området. Idag finns föreskrifter om att arbetstagare ska delas in i kategorierna A eller B, beroende på vilken stråldos som de riskerar att utsättas för.⁵ Till det följer också olika bestämmelser om bl.a. dosmätning och strålskyddsåtgärder, vilket tydliggör för verksamhetsutövare vilka krav som gäller för olika personalkategorier. Till viss del har därför den problematik som utredningen anför, om att arbetstagarkretsen i 4 kap. SSL är för vid, redan åtgärdats i föreskrifter. Mot denna bakgrund efterfrågar SSM ett mer utvecklat resonemang i förhållande till den nuvarande systematiken.

Sysselsatta i en omgivning med joniserande strålning m.fl.

Som ovan konstaterats saknas utredning över vilka övriga arbetstagare som kommer att behöva skyddas. Endast ett fåtal räknas upp i författningsförslagets 4 kap. 15 a § SSL. En

² Jfr författningsförslagets 4 kap. 16 § p. 3 a SSL.

³ Jfr författningsförslagets 4 kap. 16 § p. 3 b SSL.

⁴ Se påstående under rubrik 10.1.2, s. 83.

⁵ 4 kap. 15–17 §§ Strålsäkerhetsmyndighetens föreskrifter (SSMFS 2018:1) om grundläggande bestämmelser för tillståndspliktig verksamhet med joniserande strålning.

risk med denna typ av formulering (när en heltäckande utredning saknas) är att strålskyddsdirektivets krav enligt art. 100 p. 3 riskerar att inte längre uppfyllas fullt ut. Det står även klart för SSM att det, utöver de som anges i förslagets 4 kap. 15 a § SSL, kan finnas arbetstagare som sysselsätts i en omgivning med joniserande strålning och som kan behöva skyddas enligt strålskyddsdirektivet genom kompletterande föreskrifter. Idag finns endast föreskrifter för dessa arbetstagare gällande radon på arbetsplatser⁶ och gällande exponering för kosmisk strålning i flyg- och rymdverksamhet⁷.

Gravida och ammande

Ytterligare ett exempel på en otydlighet vad gäller strålskyddet i förslaget är förhållandet mellan olika bestämmelser för gravida och ammande samt vilka dosgränser dessa ska förhålla sig till. SSM ser en risk att det blir olika tillämpning av strålskyddsreglerna för en *gravid exponerad arbetstagare* jämfört med övriga arbetstagare som är gravida och som sysselsätts i en verksamhet eller omgivning med joniserande strålning.

T.ex. ska den som sysselsätter en gravid exponerad arbetstagare enligt förslaget se till att arbetsuppgifterna är sådana att den ekvivalenta dosen till fostret blir så liten som möjligt och inte förväntas överstiga 1 mSv (se föreslagen 4 kap. 8 § SSL). För övriga arbetstagare som sysselsätts i verksamhet med joniserande strålning verkar motsvarande krav för arbetsgivaren gälla först vid en risk om 6 mSv per år (se föreslagen 4 kap. 15 a § SSL). Mot denna bakgrund står det inte helt klart för SSM vilka praktiska konsekvenser författningsförslaget får för gravida och ammande, om förslaget innebär ett sämre skydd jämfört med idag och om art. 10 i strålskyddsdirektivet uppfylls i alla delar.

Vidare anser SSM att det inte görs tydligt i promemorian varför ammande arbetstagare som faller in under kategorin 4 kap. 15 a § SSL (den som sysselsätts i en omgivning med joniserande strålning) ska omfattas av kraven i förslagets 4 kap. 11 § SSL eftersom varken radon eller kosmisk strålning överförs via amning till ett barn.

4.2 Tillämpningen vid verksamhet i en omgivning med joniserande strålning avgränsas

SSM anser att promemorians förslag till införandet av begreppet effektiv stråldos i 4 kap. 15 a § SSL är ett sämre alternativ än att använda ett motsvarande tidsintegrerat radonexponeringsvärde, som anges i art. 35 i strålskyddsdirektivet. SSM anser att ett tidsintegrerat radonexponeringsvärde är det ändamålsenliga tillvägagångssättet för att identifiera de arbetsplatser som ska hanteras som planerade exponeringssituationer då det finns stora svårigheter med att beräkna stråldosen i samband med radonexponering.

SSM anser också att det är lämpligt att samma begrepp används genomgående i lag, förordning och i föreskrifter. Tidsintegrerat radonexponeringsvärde används i Strålsäkerhetsmyndighetens föreskrifter (SSMFS 2018:10) om radon på arbetsplatser och i Arbetsmiljöverkets föreskrifter (AFS 2023:14) om gränsvärden för luftvägsexponering i arbetsmiljön. För det fall regeringen går vidare med ett förändrat arbetstagarbegrepp i enlighet med promemorians förslag, föreslår SSM nedan revidering av förslaget till

⁶ Strålsäkerhetsmyndighetens föreskrifter (SSMFS 2018:10) om radon på arbetsplatser.

⁷ Strålsäkerhetsmyndighetens föreskrifter (SSMFS 2018:11) om exponering för kosmisk strålning i flyg- och rymdverksamhet.

bestämmelse i 4 kap. 15 a § SSL, tillsammans med ett bemyndigande för SSM att föreskriva om tidsintegrerade radonexponeringsvärden:

Lydelse enligt promemorians förslag	SSM:s förslag ny lydelse
4 kap. 15 a § SSL Bestämmelserna i 5, 7–9, 11 och 15 §§ gäller även för arbetstagare som sysselsätts 1. på en arbetsplats där de riskerar att utsättas för en effektiv stråldos över 6 millisievert per år från radon inomhus, eller 2. inom flygverksamhet där de riskerar att utsättas för kosmisk strålning med en effektiv dos över 6 millisievert per år.	4 kap. 15 a § SSL Bestämmelserna i 5, 7–9, 11 och 15 §§ gäller även för arbetstagare som sysselsätts 1. på en arbetsplats där de riskerar att utsättas för en effektiv stråldos över 6 millisievert per år, <i>eller ett motsvarande tidsintegrerat radonexponeringsvärde</i> , från radon inomhus, eller 2. inom flygverksamhet där de riskerar att utsättas för kosmisk strålning med en effektiv dos över 6 millisievert per år. <i>4 kap. 15 b § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana tidsintegrerade radonexponeringsvärden som avses i 15 a § 1.</i>

5.1.2 Nykriminalisering av lagöverträdelser

SSM anser att promemorians revidering av straffbestämmelserna i strålskyddslagen ger en bättre uppbyggnad jämfört med den nuvarande strukturen och blir mer lättöverskådligt genom bl.a. nya brottsbeteckningar.

Förtydligande avseende rekvisitet ”tillhandahåller”

SSM efterfrågar ett förtydligande avseende 9 kap. 3 § st. 1 p. 1 SSL (bristfällig hantering av en strålningsanordning eller ett radioaktivt material) i den del som bestämmelsen hänvisar till 7 kap. 3 § SSL. Det behöver förtydligas vilket subjekt som träffas av kriminaliseringen, närmare bestämt *vem* som omfattas av kraven på information och märkning vid tillhandahållande av tekniska anordningar som kan alstra icke-joniserande strålning.

Om avsikten med promemorians förslag är att även den som *hanterar* tekniska anordningar som kan alstra icke-joniserande strålning ska omfattas av kriminaliseringen (vilket brottsrubriceringen antyder) behöver det tydliggöras. Av förarbeten till 7 kap. 3 § SSL framgår nämligen att endast den som *överlåter och upplåter* omfattas av kraven i bestämmelsen.⁸ Om kriminaliseringen även är tänkt att omfatta hanteringen av laser (t.ex. vid behandlingar inom estetisk laser) behöver förslaget omarbetas.

⁸ Jfr prop. 2017/18:94 s. 167.

Sammanfattningsvis måste det tydligt framgå vilket rättssubjekt som träffas av kraven i 7 kap. 3 § SSL, särskilt då bestämmelsen är straffsanktionerad. Generellt är SSM:s erfarenhet att rekvisitet ”tillhandahåller” skapat svårigheter i praktiken, både för verksamhetsutövare och vid myndighetens tillsyn. Begreppet bör därför ses över och lämpligen ersättas med de tidigare rekvisiten ”överlåter” och ”upplåter” som användes i den numera upphävda strålskyddslagen (1988:220). Genom en sådan ändring blir tillämpningsområdet för bestämmelsen tydligare och därmed även kriminaliseringen.

Förtydligande gällande producentansvar

SSM invänder inte i sak mot promemorians förslag till en nykriminalisering gällande producentansvar enligt förslaget 9 kap. 3 § st. 1 p. 3 SSL, men efterfrågar ett förtydligande vilka verksamhetsutövare som bedriver verksamhet med joniserande strålning som träffas av bestämmelsen gällande att överlämna radioaktivt avfall till producent.⁹ SSM anser att det inte är klarlagt i promemorian vilka som träffas av den nya straffbestämmelsen eftersom förordningen (2007:193) om producentansvar för vissa radioaktiva produkter och herrelösa strålkällor upphävdes genom SFS 2018:506. Om avsikten är att någon verksamhetsutövare ska träffas av detta producentansvar behövs ett förtydligande, särskilt då bestämmelsen blir straffsanktionerad genom författningsförslaget.

5.1.3 Nya och ändrade blankettstraffstadganden

Särskilt om brott mot tillståndsplikten för starka laserpekare

SSM välkomnar att bestämmelsen om starka laserpekare i 1 kap. 6 § strålskyddsförordningen (2018:506), SSF, ses över och tillstyrker de föreslagna ändringarna.

Myndigheten anser dock att det förtjänar att påpekas att frågan om hur tillståndsplikt och ansvar ska regleras är komplex samt att ytterligare överväganden kan behövas redan på relativt kort sikt. Sålunda konstaterar SSM att det behövs tekniska standarder för professionella aktörer som tillverkar och upplåter laserpekare. Hänvisningen till den tekniska standarden är också lämplig för att reglera tillståndsplikt och för att bedriva tillståndsprövning och tillsyn. Utifrån hänsyn till myndighetens kärnuppgifter, är därför den föreslagna lydelsen i 1 kap. 6 SSF ändamålsenlig. Det förefaller även lämpligt att lasrar utan märkning ska presumeras vara starka laserpekare och detta är enligt SSM en välkommen och viktig förändring från strålskyddssynpunkt. Det kan dock inte uteslutas att den föreslagna bestämmelsen även fortsatt medför straffrättsliga tillämpningssvårigheter liknande de som belyses i promemorian eftersom undantaget från tillståndsplikten bygger på en hänvisning till klassificering och märkning enligt en komplicerad teknisk standard som inte finns översatt till svenska. Utöver det finns en risk att antalet laserpekare med förfalskad märkning eller felmärkning ökar med anledning av presumptionen för omärkta laserpekare.

På sikt ser därför SSM att det finns goda skäl att generellt se över reglerna kring starka laserpekare. Det kan exempelvis övervägas om regelverket bör delas upp på så sätt att vissa regler, av mer teknisk karaktär, är kopplade till bl.a. tillståndsplikt och regulatoriska frågor, medan andra regler är kopplade till allmänhetens användning av laserpekare. En sådan lösning kan vara mer ändamålsenlig, särskilt då de tekniska standarderna vänder sig

⁹ Se nuvarande lydelse av 5 kap. 3 § st. 1 p. 2 SSL.

till framförallt sakkunniga. SSM instämmer här med utredningen om att en person utan tekniska kunskaper (dvs. allmänheten) inte kan förväntas förstå eller tillämpa innehållet i standarden, oavsett vilket språk den är skriven på. Uppgifterna i standarderna är i första hand till för de som tillverkar lasrar, men även de som yrkesmässigt importerar, distribuerar och använder sådana i sin verksamhet.

SSM konstaterar vidare att den tekniska utvecklingen på området går mycket snabbt och att det idag finns sådana starka portabla lasrar som inte direkt faller in under legaldefinitionen ”starka laserpekare” i 1 kap. 6 § SSF, men som har potentiellt lika skadliga effekter som sådana. Den nuvarande definitionen är därför inte helt uppdaterad i förhållande till de lasrar som finns på marknaden, vilket också talar för en översyn.

Sammanfattningsvis är det ett generellt problem i den nuvarande strukturen att reglerna om starka laserpekare vänder sig till både sakkunniga och lekmän. Det kan finnas goda skäl att införa separata bestämmelser anpassade efter målgrupp för ett mer ändamålsenligt regelverk. Det kan även finnas skäl att överväga om frågan är så pass komplex att det krävs en speciallag på området. Mot denna bakgrund är det önskvärt att frågan utreds vidare, detta bör enligt myndigheten inte hindra att de förslag som lämnas i promemorian genomförs.

6 Sanktionsavgifter för vissa överträdelser på strålskyddsområdet

SSM tillstyrker promemorians förslag till nya bestämmelser om sanktionsavgifter. Det innebär att myndigheten får fler och mer effektiva verktyg för sin tillsyn.

7.1.1 Förutsättningarna för omhändertagande och försegling förtydligas och likställs

SSM anser att det i författningsförslagets 8 kap. 8 § st. 2 SSL behövs ett tillägg för att bestämmelsen om omhändertagande och försegling ska bli mer ändamålsenlig för myndighetens tillsyn. SSM tolkar det som att ”omgivning med joniserande strålning” har fallit bort från bestämmelsens andra stycke oavsiktligt, särskilt då omgivning med joniserande strålning nämns i bestämmelsens tredje stycke. Tillägget behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna försegla omgivning med joniserande strålning, t.ex. gruvor eller tunnlar där det ofta förekommer höga radonhalter.

SSM föreslår följande ändring:

Lydelse enligt promemorians förslag	SSM:s förslag ny lydelse
8 kap. 8 § st. 2 SSL Tillsynsmyndigheten får besluta att försegla en fastighet, en byggnad, ett utrymme eller en anläggning, om verksamhet med joniserande strålning bedrivs där.	8 kap. 8 § st. 2 SSL Tillsynsmyndigheten får besluta att försegla en fastighet, en byggnad, ett utrymme eller en anläggning, om verksamhet med joniserande strålning bedrivs där <i>eller i en omgivning med joniserande strålning.</i>

7.4 Skyldighet att anmäla herrelösa strålkällor

SSM tillstyrker att definitionen av ”herrelös strålkälla” flyttas från förordning till lag. SSM tillstyrker också att det införs ett undantag från tillståndsplikten vid oavsiktligt innehav av herrelös strålkälla enligt författningsförslagets 5 kap. 5 c § SSF.

Vad gäller den förändrade legaldefinitionen av ”herrelös strålkälla” tillstyrker SSM författningsförslaget avseende 1 kap. 5 § p. 2–3 SSL, men avstyrker förslaget avseende bestämmelsens p. 1. SSM föreslår istället följande lydelse:

Lydelse enligt promemorians förslag	SSM:s förslag ny lydelse
1 kap. 5 § SSL 1. som innehåller ett radioaktivt ämne och har försetts med ämnet för att det ska utnyttjas för sin radioaktivitet,	1 kap. 5 § SSL <i>1. som är ett radioaktivt material eller en anordning som innehåller ett radioaktivt ämne,</i>

Promemorians förslag till ny legaldefinition av herrelös strålkälla innebär att begreppet blir snävare jämfört med den nuvarande lydelsen i 1 kap. 5 a § p. 1 SSF. Genom ändringen kommer färre avfallsslag falla in under bestämmelsen. SSM ser flera problem med att snäva in tillämpningsområdet på detta sätt, vilket inte har utretts ordentligt i promemorian. Förslaget kommer leda till att flera kategorier radioaktivt avfall faller utanför både undantaget från tillståndsplikten och kravet på anmälan. Vidare är det inte tydligt hur en verksamhetsutövare eller andra personer som normalt inte hanterar radioaktivt material ska kunna avgöra om det omfattas av den föreslagna definitionen av herrelös strålkälla, dvs. kunna bedöma om ett radioaktivt material har försetts med ett radioaktivt ämne för att det ska utnyttjas för sin radioaktivitet.

SSM vill även upplysa om att myndighetens erfarenhet är att merparten av radioaktiva föremål som normalt hittas inte faller in under promemorians föreslagna definition av herrelös strålkälla, trots att strålskyddsproblematiken kring dessa kan vara av likvärdig grad som för strålkällor avsedda för exponering. SSM föreslår därför att den nuvarande definitionen enligt 1 kap. 5 a § p. 1 SSF behålls. Det innebär till viss del en överimplementering av strålskyddsdirektivet (som endast omnämner herrelösa radioaktiva strålkällor avsedda för exponering).¹⁰ SSM anser dock att det i detta fall är befogat att bibehålla den vidgade definitionen eftersom det innebär ett klagörande, för den som hanterar radioaktivt material, om en anmälan av strålkällan ska göras eller inte enligt 5 kap. 6 § SSF. SSM:s förslag innebär också en mer ändamålsenlig och säkrare hantering av de strålkällor som upphittas och som inte står under tillsynsmyndighetens kontroll. I praktiken innebär SSM:s förslag att situationen är densamma som idag avseende vad som faller in under begreppet herrelösa strålkällor.

10. Konsekvenser

SSM vill komplettera promemorians konsekvensbeskrivning på ett flertal punkter.

¹⁰ Jfr art. 4 p. 60 strålskyddsdirektivet.

10.1.2 Skydd för sysselsatta och egenföretagares ställning

SSM bedömer att det krävs ytterligare utredning för att bedöma de strålskyddsmässiga konsekvenserna av författningsförslaget. Det krävs för att tillförsäkra ett erforderligt strålskydd för de arbetstagare som inte faller in under begreppet ”exponerad arbetstagare”. Utredningen behövs också för att säkerställa att strålskyddsdirektivets minimikrav uppfylls och för att SSM ska kunna bedriva ett ändamålsenligt föreskriftsarbete på området.

De områden som SSM har identifierat, där mer utredning och kartläggning behövs, är bl.a. vilka arbetstagare som faller in under definitionerna ”den som annars sysselsätts i en verksamhet med joniserande strålning” och ”den som annars sysselsätts i en verksamhet som bedrivs i en omgivning med joniserande strålning”. Vidare kommer Sverige behöva göra en kartläggning över vilka omgivningar med joniserande strålning som utgör relevanta exponeringssituationer för olika sysselsatta och som också bör omfattas av bestämmelserna i 4 kap. SSL. Det behöver också utredas hur det förändrade arbetstagarbegreppet förhåller sig till den nuvarande upparbetade systematiken enligt SSMFS 2018:1, där arbetstagare delas in i kategorierna A eller B beroende på vilken stråldos som de riskerar att utsättas för.

10.1.4 Konsekvenser av regleringen

SSM:s bedömning är att författningsförslagen bl.a. medför behov av en stor översyn och revidering av Strålsäkerhetsmyndighetens föreskrifter, vilket är ett omfattande arbete som kommer kräva mycket resurser. En sådan översyn inkluderar även att se över de föreskrifter som har meddelats på kärnkraftsområdet gällande konstruktion, värdering och drift av kärnkraftsreaktorer och motsvarande reglering för övriga kärntekniska anläggningar.

10.2 Straff och sanktionsavgifter

Författningsförslaget om att administrativa sanktionsavgifter införs kommer innebära att SSM behöver ta fram nya föreskrifter på området.

10.3 Tillsyn

Den förbättrade möjligheten för tillsynsmyndigheten att tillämpa bestämmelserna om förseglning och omhändertagande i samband med tillsyn, medför att tillsyn kan bedrivas på ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt. Ett effektivt och praktiskt genomslag av förslagen bedöms emellertid kräva viss resursförstärkning, framförallt inom det växande tillsynsområde som utgörs av verksamheter som utför estetiska behandlingar med icke-joniserande strålning som laser och pulserande ljus.

Vidare kommer SSM behöva se över befintliga föreskrifter med anledning av de nya tillsynsbestämmelserna.

I detta ärende har generaldirektören Michael Knochenhauer beslutat. Utredaren Mathias Häggblom har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också chefsjuristen Kim Elofsson, avdelningschefen Catarina Danestig Sjögren, avdelningschefen Erik Höglund, tf. avdelningschefen Lisa Ranolöf och verksjuristen Fannie Finnved deltagit.

Beslutet har fattats digitalt och saknar därför underskrifter.

STRÅLSÄKERHETSMYNDIGHETEN

Michael Knochenhauer

Mathias Häggblom